

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. balandžio 7 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – SESV 63 ir 65 straipsniai – Laisvas kapitalo judėjimas – Apribojimai – Juridinių asmenų pelno mokestis – Investicinių fondų atleidimas nuo mokesčio – Atleidimo nuo mokesčio sąlygos – Sąlyga, susijusi su fondo sutartine forma“

Byloje C-342/20

dėl *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas, Suomija) 2020 m. liepos 9 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2020 m. liepos 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

A SCPI,

dalyvaujant

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininko pareigas einantis pirmosios kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai I. Ziemele (pranešėja), T. von Danwitz, P. G. Xuereb ir A. Kumin,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

– Suomijos vyriausybės, atstovaujamos iš pradžių H. Leppo, A. Laine ir S. Hartikainen, vėliau H. Leppo ir A. Laine,

– Europos Komisijos, atstovaujamos iš pradžių W. Roels ir I. Koskinen, vėliau W. Roels,

susipažinęs su 2021 m. spalio 6 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 49, 63 ir 65 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant pagal Prancūzijos teisę steigtos bendrovės A SCPI inicijuotą bylą dėl 2019 m. birželio 13 d. *Verohallinto* (mokesčių administratorius, Suomija) išankstinio sprendimo dėl pajamų ir pelno iš Suomijoje esančių pastatų nuomos, pardavimo ir

Suomijoje esančio nekilnojamojo turto bendrovių akcijų pardavimo, kuriuos A šioje valstybėje narėje gavo per 2019 ir 2020 mokestinius metus (toliau – 2019 m. birželio 13 d. sprendimas), apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB dėl statymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009, p. 32), 1 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. Ši direktyva taikoma valstybių narių teritorijoje steigtiems kolektyvinio investavimo perleidžiamus vertybinius popierius subjektams (toliau – KIPVPS).

2. Šioje direktyvoje ir vadovaujantis 3 straipsniu KIPVPS laikomi subjektai:

a) kurių vienintelis tikslas yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas perleidžiamus vertybinius popierius arba kitą likvidų finansinį turtą, minimą 50 straipsnio 1 dalyje, ir kurie veikia pasinaudodami rizikos paskirstymo principu; ir

b) kurių investiciniai vienetai savininkų pageidavimu yra tiesiogiai ar netiesiogiai atperkami ar išperkami už to subjekto turtą. Veiksmai, kurių imasi KIPVPS, siekdamas užtikrinti, kad jo investiciniai vienetai biržos vertė labai nesiskirtų nuo jo grynojo turto vertės, laikomi lygiaverčiais tokiame atpirkime ar išpirkime.

Valstybės narės gali leisti, kad KIPVPS būtų sudaryti iš keleto investicinių padalinių.

3. 2 dalyje nurodyti subjektai gali būti steigiami pagal sutarčių teisę (kaip bendrieji investiciniai fondai, valdomi valdymo fondu), patikėjimo teisę (kaip patikėjimo fondai) arba statusą (kaip investicinių bendrovių). Šioje direktyvoje:

<...>“

4 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011, p. 1), 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Laikantis šio straipsnio 3 dalies ir 3 straipsnio nuostatų, ši direktyva taikoma:

a) ES AIFV [alternatyvaus investavimo fondai valdytojai], kurie valdo vieną ar daugiau AIF, neatsižvelgiant į tai, ar tokie AIF yra ES AIF, ar ne ES AIF;

b) ne ES AIFV, kurie valdo vieną ar daugiau ES AIF; ir

c) ne ES AIFV, kurie Sąjungoje platina vieno ar daugiau AIF investicinius vienetus ar akcijas, neatsižvelgiant į tai, ar šie AIF yra ES AIF, ar ne ES AIF.

2. 1 dalies atveju nesvarbu:

a) ar AIF yra atvirojo, ar uždarojo tipo;

b) ar AIF įsteigtas pagal sutartį? teisė, turto patikėjimo teisė, teisės aktų ar yra kitos teisinės formos;

c) kokia AIFV teisinė struktūra.“

5 Šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„<...> vartojama šioje apibrėžtyje:

a) alternatyvaus investavimo fondai (AIF) – kolektyvinio investavimo subjektai, įskaitant jų investicinius padalinius:

i) kurie pritraukia kapitalą iš keleto investuotojų, siekdami jų investuoti tų investuotojų naudai pagal nustatytą investavimo politiką, ir

ii) kuriems nereikia leidimo pagal Direktyvos 2009/65/EB 5 straipsnį.“

Suomijos teisė

6 Pagal 1992 m. gruodžio 30 d. *tuloverolaki (1535/1992)* (Pajamų mokesčio įstatymas (1535/1992)), iš dalies pakeisto 2019 m. balandžio 12 d. įstatymu 528/2019 (toliau – Pajamų mokesčio įstatymas), 3 straipsnio 4 punktą „juridiniai asmenys“, be kita ko, yra akcinės bendrovės, investiciniai fondai ir specialieji investiciniai fondai.

7 Pajamų mokesčio įstatymo 9 straipsnio 1 pastraipos 2 punkte nustatyta, kad fiziniai asmenys, kurie per mokestinius metus neturėjo Suomijoje gyvenamosios vietos, ir užsienio juridiniai asmenys privalo mokėti pajamų mokestį nuo Suomijoje gautų pajamų.

8 Šio įstatymo 10 straipsnyje numatyta:

„Suomijoje gautas pajamas sudaro:

1) pajamos iš Suomijoje esančio nekilnojamojo turto arba patalpų, priklausančių asmeniui remiantis turimomis Suomijos akcinės bendrovės ar kitos akcinės bendrovės akcijomis arba remiantis naryste Suomijos kooperatinėje bendrovėje ar kitoje kooperatinėje bendrovėje;

<...>

6) dividendai, kooperatinės bendrovės pelnas ir kitos panašios pajamos, gautos iš Suomijos akcinės bendrovės, kooperatinės bendrovės arba kito juridinio asmens, taip pat dalyvavimas gaunant Suomijos bendrovių grupės pelną;

<...>

10) pelnas, gautas perleidus Suomijoje esantį nekilnojamąjį turtą arba akcijas ar dalis Suomijos akcinėje bendrovėje, kitoje akcinėje bendrovėje arba kooperatinėje bendrovėje, kurios daugiau nei 50 % bendro turto sudaro vienas ar keli Suomijoje esantys nekilnojamojo turto vienetai.“

9 Minuto įstatymo 20a straipsnio, taikomo nuo 2020 m. sausio 1 d., pirmoje, antroje, ketvirtoje ir septintoje pastraipose numatyta:

„Nuo pajamų mokesčio atleidžiami investiciniai fondai, kaip jie suprantami pagal *sijoitusrahastolaki (213/2019)* [Investicinių fondų įstatymas 213/2019] 1 skyriaus 2 straipsnio pirmos pastraipos 2

punkt?, ir ? juos panaš?s pagal sutart? ?steigti atviri užsienio investiciniai fondai, kuri? dalys priklauso ne mažiau kaip 30 dalinink?.

Pirmosios pastraipos nuostatos dėl investicinių fondų atleidimo nuo mokesčio taip pat taikomas specialiesiems investiciniams fondams, kaip jie suprantami pagal *vaihtoehtorahastojen hoitajista annettu laki (162/2014)* [Alternatyvi? fondų valdytoj? ?statymas (162/2014)] 2 skyriaus 1 straipsnio antr? pastraip?, ir ? juos panašiems užsienio specialiesiems investiciniams fondams, jei tai yra atviri fondai, kuri? dalys priklauso ne mažiau kaip 30 dalinink?.

<...>

Special?s investiciniai fondai, kaip jie suprantami pagal Alternatyvi? fondų valdytoj? ?statymo 2 skyriaus 1 straipsnio antr? pastraip?, arba ? juos panaš?s pagal sutart? ?steigti atviri užsienio investiciniai fondai, savo l?šas min?tojo ?statymo 16a skyriaus 4 straipsnyje nurodytu būdu daugiausia investuojantys ? nekilnojam?j? turt? ir nekilnojamojo turto vertybinius popierius, pajam? mokesčiu neapmokestinami tik tuomet, jeigu kasmet savo dalininkams paskirsto mažiausiai tris ketvirtadalius finansinių metų pelno neatsižvelgiant ? nerealizuot? kapitalo prieaug?.

<...>

Kai investicin? fond? ar special? investicin? fond? sudaro du ar daugiau investicinių skyri?, jiems taikomos nuostatos, susijusios su investiciniais fondais arba specialiaisiais investiciniais fondais.“

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

10 A yra pagal Pranc?zijos teis? ?steigta kintamojo kapitalo bendrov?, investuojanti ? euro zonos šalyse esant? nekilnojam?j? turt?, kuris nuomojamas ?mon?ms. Kaip alternatyvus investicinis fondas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2011/61 4 straipsnio 1 dalies a punkt?, A yra kontroliuojama *Autorité des marchés financiers* (Finans? rink? institucija, Pranc?zija).

11 A *Asset Management SAS*, pagal Pranc?zijos teis? ?steigta paprastoji akcin? bendrov?, užtikrina A valdym? ir priima su ja susijusius visus sprendimus. Ši? dviej? bendrovi? registruotos buvein?s yra Pranc?zijoje ir Suomijoje neturi jokio padalinio.

12 Investuotojai, kurie pasiraš? A kapitalo dalis, kasmet gauna gr?ž?, atitinkančią A gautas grynąsias nuomos pajamas ir kitas grynąsias finansines pajamas. Sprendim? dėl pelno paskirstymo priima šios bendrov?s visuotinis susirinkimas.

13 Pranc?zijoje A yra mokesčių poži?riu skaidrus subjektas, kuris nėra pajam? mokesčio mok?tojas. B?tent investuotojai turi mokėti pajam? mokest?, apskaičiuojam? iš A dali? gr?žos ir ši? dali? pardavimo ar j? išpirkimo.

14 2019 m. birželio mėn. A numat? pasirašyti sutart? dėl dviej? Suomijoje ?steigt? nekilnojamojo turto akcinių bendrovi?, komercinių pastat?, esančių šioje valstyb?je nar?je ir kuriuos A ketino išnuomoti ne trumpiau kaip penkeriems metams, savininkų, akcij? pirkimo. A taip pat numat? kitas tokio pobūdžio investicijas ? nekilnojam?j? turt? arba tiesiogiai ?sigyti nekilnojam?j? turt? Suomijoje.

15 Siekdama išsiaiškinti, ar pajamos ir pelnas iš ši? investicij? apmokestinamos Suomijoje, A kreip?si ? mokesčių administratorių su prašymu priimti išankstin? privalom? sprendim? dėl 2019 ir 2020 mokesčių metų.

16 2019 m. birželio 13 d. sprendime mokesčių administratorius nusprend?, kad, kiek tai susij? su 2019 mokesčiais metais, pagal tais mokesčiais metais galiojusias mokesčių nuostatas A dėl

jai priskirtin? esmini? savybi? gali b?ti laikoma panašia ? investicinio fondo pad?t?, kaip tai suprantama pagal Pajam? mokes?io ?statymo 3 straipsnio 4 punkt?. Tod?l šis administratorius nusprend?, kad pajamos, kurias A gavo Suomijoje iš šioje valstyb?je nar?je esan?io nekilnojamojo turto nuomos ar pardavimo, taip pat iš akcini? bendrovi?, kurios yra šioje valstyb?je nar?je esan?i? pastat? savinink?s, akcij? pardavimo, buvo atleistos nuo pajam? mokes?io.

17 Vis d?lto d?l 2020 m. mokestini? met? mokes?i? administratorius, remdamasis nuo 2020 m. sausio 1 d. taikytiniais Pajam? mokes?io ?statymo pakeitimais, nusprend?, kad A, kaip kintamojo kapitalo bendrov?, turi b?ti prilyginta ne sutartin?s formos investiciniam fondui, numatytam min?to ?statymo 20a straipsnyje, o pagal Suomijos teis? ?steigta akcinei bendrovei.

18 Taigi šis administratorius nusprend?, kad 2020 mokestiniais metais A Suomijoje gautos pajamos iš šioje valstyb?je nar?je esan?io nekilnojamojo turto nuomos ar pardavimo, taip pat iš akcini? bendrovi?, kurios yra šioje valstyb?je nar?je esan?i? pastat? savinink?s, akcij? pardavimo, Suomijoje apmokestinamos pagal Pajam? mokes?io ?statymo 10 straipsnio 1, 6 ir 10 punktus ir 20a straipsnio pirm? pastraip?.

19 A apskund? 2019 m. birželio 13 d. sprendim? *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas, Suomija), t. y. prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui, tiek, kiek tuo sprendimu buvo atsisakyta pripažinti, kad pajamos iš Suomijos šaltinio buvo atleistos nuo mokes?io per 2020 mokestinius metus. Šiame skunde A teigia, kad Pajam? mokes?io ?statymo 20a straipsnis prieštarauja S?jungos teisei, ir kad, neatsižvelgiant ? jos ?steigimo form?, numatyt? Pranc?zijos teis?s aktuose d?l investicini? fond?, jos funkcin?s savyb?s yra panašios ? Suomijos investicinio fondo, atleisto nuo pajam? mokes?io, funkcinės savybės.

20 *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö* (Mokes?i? administratoriaus tarnyba, atsakinga už mokestini? pajam? gav?j? teisi? gynim?, Suomija) mano, kad, nesant S?jungos lygmeniu suderint? kolektyvinio investavimo subjekt? form? ir j? pajam? apmokestinimo taisykli?, nacionalin?s kolektyvinio investavimo subjekt? apmokestinim? reglamentuojan?ios priemon?s ir ši? subjekt? formos, veikimo b?dai ar veikla valstyb?se nar?se gali skirtis. A neatitiko Pajam? mokes?io ?statymo 20a straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyt? atleidimo nuo pajam? mokes?io s?lyg?, pagal kurias šis atleidimas nuo mokes?io taikomas tik pagal sutart? ?steigtiems fondams.

21 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas konstatuoja, kad iš 2019 m. birželio 13 d. sprendimo matyti, jog d?l to, kad 2020 m. sausio 1 d. ?sigaliojo Pajam? mokes?io ?statymo 20a straipsnis, A nebegali b?ti prilyginama Suomijos investiciniam fondui, atleistam nuo pajam? mokes?io, bet nuo šiol apmokestinamos jos Suomijoje gautos pajamos iš nekilnojamojo turto.

22 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas nurodo, kad iš Pajam? mokes?io ?statymo 20a straipsnio parengiam?j? darb? matyti, kad nacionalin?s teis?s akt? leid?jas siek?, be kita ko, tiksliai nustatyti atvejus, kai užsienio fondas turi b?ti prilygintas neapmokestinamam Suomijos fondui, nesvarbu, ar tai b?t? investicinis fondas, ar specialusis investicinis fondas, siekiant pagerinti apmokestinimo nusp?jamum?, padidinti teisin? saugum? ir pašalinti administracin? našt?.

23 Nacionalin?s teis?s akt? leid?jas taip pat siek? užtikrinti neiškraipyt? konkurencij?, sudarydamas vienodas s?lygas Suomijos ir užsienio fondams. Nesant investicini? fond? s?vokos apibr?žimo, bendras nacionalini? mokes?i? nuostat? pob?dis praeityje leido palengvinti užsienio fond? prilyginim? Suomijos investiciniams fondams, nors užsienyje pastarieji fondai neb?tinai buvo vertinami panašiai ar jiems net buvo taikomi griežtesni teis?s aktai.

24 Šio teismo teigimu, teis?s akt? leid?jo priimtais pakeitimais siekiama ne užgin?yti taisykl?, pagal kuri? mokestinis vertinimas Suomijoje priklauso nuo investicin?s priemon?s teisin?s formos,

bet padaryti tikslesnius mokesčių teisės aktus, kiek tai susiję su sutartinės formos fondais, nepaisant to, ar jie yra rezidentai, ar nerezidentai, tačiau neišplečia atleidimo nuo mokesčių taikymo kitoms kolektyvinio investavimo subjektų formoms. Tas teismas taip pat pabrėžia, kad pagal investiciniams fondams taikytinus Suomijos teisės aktus investiciniai fondai gali būti steigti tik pagal sutartį.

25 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad turi atsakyti į klausimą, ar A, kiek tai susiję su 2020 mokestiniais metais, turi būti prilyginama Suomijos investiciniams fondams, atleistiems nuo Suomijoje gautų pajamų mokesčių, o gal ji turi sumokėti mokestį prie šaltinio už pajamas iš nuomos ir pelnų, gautų iš savo nekilnojamojo turto veiklos šioje valstybėje narėje.

26 Konkrečiai kalbant, šiam teismui kyla klausimas, ar pagal SESV 49, 63 ir 65 straipsnius draudžiamas Pajamų mokesčių įstatymo 20a straipsnis, pagal kurį tik pagal sutartį steigti investiciniai fondai yra prilyginami Suomijos investiciniams fondams, atleistiems nuo pajamų mokesčių, todėl, pavyzdžiui, bendrovės forma steigti investiciniai fondai, kaip antai A, nuo Pajamų mokesčių įstatymo 20a straipsnio įsigaliojimo dienos nebegali būti prilyginti nuo mokesčių atleistiems Suomijos investiciniams fondams.

27 Šiomis aplinkybėmis *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar SESV 49, 63 ir 65 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jiems prieštarauja nacionalinės teisės normos, pagal kurias Suomijos investiciniams fondams, kuriems pajamų mokestis netaikomas, gali būti prilyginti tik pagal sutartį steigti užsienio atviri investiciniai fondai, vadinasi, užsienio investiciniai fondai, kurie pagal savo teisinę formą nėra steigti pagal sutartį, Suomijoje privalo mokėti mokestį prie šaltinio, nors tarp jų ir Suomijos investicinių fondų nėra jokių kitų reikšmingų objektyvių skirtumų?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirmųjų pastabos

28 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ginčas pagrindinėje byloje susijęs su ieškovų pagrindinėje byloje, kuri yra alternatyvus investicinis fondas, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2011/61, Prancūzijoje steigtos kaip pajamų mokesčių neapmokestinama bendrovė, kuriai šioje valstybėje narėje taikomas finansinio skaidrumo režimas, galimybė, kad Suomijoje būtų neapmokestintos šioje valstybėje narėje gautos pajamos iš nuomos ir pelnas, gauti pardavus nekilnojamojo turto akcinių bendrovių pastatus ir akcijas.

29 Pagal 2019 m. birželio 13 d. sprendimą minėtose pajamos, kurios 2019 mokestiniais metais atleistos nuo mokesčių, tapo apmokestinamos 2020 mokestiniais metais dėl Pajamų mokesčių įstatymo 20a straipsnio įsigaliojimo, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad ieškovų pagrindinėje byloje yra steigta ne sutarties, o teisės aktų pagrindu.

30 Be to, reikia pažymėti, kad, remiantis Suomijos vyriausybės pateiktais paaiškinimais, pirma, sūvoka „investicinis fondas“, kaip ji suprantama pagal Investicinių fondų įstatymą (213/2019), reiškia tik sutartinės formos KIPVPS, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2009/65. Sūvoka „specialūs investiciniai fondai“, kaip tai suprantama pagal Alternatyvių fondų valdytojų įstatymą (162/2014), reiškia vieną iš Direktyvoje 2011/61 nurodytų alternatyvių investicinių fondų formų ir taip pat apima tik sutartinės formos fondus. Antra, alternatyvus investicinis fondas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvą 2011/61, Suomijoje taip pat gali būti steigtas pagal teisės aktus ir investuoti į nekilnojamąjį turtą, tačiau jam netaikomas Pajamų mokesčių įstatymo 20a

straipsnyje numatytas atleidimas nuo mokesčių.

31 Galiausiai pagal Pajamų mokesčių įstatymo 20a straipsnio ketvirtą pastraipą nuo pajamų mokesčių atleidžiamas specialusis investicinis fondas, kaip tai suprantama pagal Alternatyvų fondų valdytojų įstatymą (162/2014), arba jo panašus pagal sutartį steigtas specialus užsienio investicinis fondas, kuris investuoja savo turtą daugiausia nekilnojamųjų turtų arba nekilnojamojo turto vertybinius popierius, jeigu šis fondas kasmet savo dalininkams paskirsto mažiausiai tris ketvirtadalius finansinių metų pelno neatsižvelgiant į nerealizuotą kapitalo prieaugį.

32 Nepriimdamas sprendimo dėl to, ar A laikosi šios sąlygos, susijusios su minimaliu metiniu pelno paskirstymu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad šios bendrovės situacija yra panaši į investicinio fondo rezidento situaciją, išskyrus jos steigimo formą. Prejudicinis klausimas susijęs tik su pastarąja aplinkybe.

33 Taigi reikia manyti, kad savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 49, 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos, pajamų iš nuomos ir pelno, gauto pardavus nekilnojamojo turto bendrovių pastatus ar akcijas, atleidimo nuo mokesčių galimybę numatant tik sutartinės formos investiciniams fondams, toks atleidimas nuo mokesčių netaikomas pagal teisės aktus steigtiems alternatyviems investiciniams fondams nerezidentams, nors pastarieji, kadangi jie steigimo valstybėje narėje jiems taikomas finansinio skaidrumo režimas, toje valstybėje narėje neapmokestinami pajamų mokesčiu.

Dėl taikytinos judėjimo laisvės

34 Kadangi prejudicinis klausimas taip pat susijęs su SESV nuostatomis dėl steigimo laisvės ir dėl laisvo kapitalo judėjimo, reikia nustatyti, kokia laisvė taikoma pagrindinėje byloje (2018 m. kovo 6 d. Sprendimo *SEGRO ir Horváth*, C-52/16 ir C-113/16, EU:C:2018:157, 52 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

35 Šiuo klausimu iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad siekiant nustatyti, ar nacionalinės teisės aktai patenka į vienos ar kitos SESV garantuojamos pagrindinės laisvės sritį, reikia atsižvelgti į atitinkamo teisės akto tikslą (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

36 Jeigu iš šios teisės akto tikslo negalima nustatyti, ar jie daugiausia patenka į SESV 49 straipsnio, ar į SESV 63 straipsnio taikymo sritį, Teisingumo Teismas atsižvelgia į konkretaus atvejo faktines aplinkybes, kad nustatytų, ar situacija, susiklosčiusi pagrindinėje byloje, patenka į vienos ar kitos iš minėtų nuostatų taikymo sritį (2020 m. birželio 11 d. Sprendimo *KOB*, C-206/19, EU:C:2020:463, 25 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

37 Be to, kai nacionalinė priemonė susijusi tiek su laisve teikti paslaugas, tiek su laisvu kapitalo judėjimu, Teisingumo Teismas nagrinėja atitinkamą priemonę iš esmės atsižvelgdamas tik į vieną iš šių dviejų laisvių, jei iš pagrindinės bylos aplinkybių paaiškėja, kad viena iš jų yra tik antrinė, palyginti su kita, ir gali būti su ja susieta (pagal analogiją žr. 2020 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Société Générale*, C-565/18, EU:C:2020:318, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjami nacionalinės teisės aktai susiję su pagal sutartį steigtiems investiciniams fondams, kurie daugiausia investuoja nekilnojamųjų turtų arba nekilnojamojo turto vertybinius popierius, taikomu atleidimu nuo mokesčių.

39 Pirma, dėl investicijų nekilnojamųjų turtų pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją nacionalinės priemonės, reguliuojančios sandorius, kuriais nerezidentai atlieka

tokias investicijas valstybės narės teritorijoje, gali patekti tiek ? SESV 49 straipsnio, susijusio su ?sisteigimo laisve, tiek ? SESV 63 straipsnio, susijusio su laisvu kapitalo judėjimu, taikymo srit? (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 29 punktas).

40 Iš ties?, pirma, kapitalo judėjimas apima sandorius, pagal kuriuos nerezidentai investuoja ? nekilnojamąjį turtą valstybės narės teritorijoje, kaip tai matyti iš kapitalo judėjimo nomenklatūros, esančios 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio ?gyvendinimo (OL L 178, 1988, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t. p. 10) I priede, nes ši nomenklatūra išsaugo savo buvusią orientacinę reikšmę siekiant apibrėžti kapitalo judėjimo srovę (2018 m. kovo 6 d. Sprendimo *SEGRO ir Horváth*, C-52/16 ir C-113/16, EU:C:2018:157, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Antra, teis? kitos valstybės narės teritorijoje ?sigyti nekilnojamojo turto, jį eksploatuoti ir perleisti, kuri yra būtinas ?sisteigimo laisvės papildymas, reiškia kapitalo judėjimą, kai ja pasinaudojama (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

42 Vis dėlto tam, kad būtų galima taikyti nuostatas, susijusias su ?sisteigimo laisve, iš esmės reikia, kad būtų užtikrintas nuolatinis buvimas priimančiojoje valstybėje narėje ir ?gyto ar turimo nekilnojamojo turto valdymas būtų aktyvus (2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, C-386/04, EU:C:2006:568, 19 punktas).

43 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Suomijoje A neturi nei verslo patalpų, nei kito padalinio, iš kurio ji, nors ir iš dalies, valdytų savo investicijas ? nekilnojamąjį turtą Suomijoje arba priimtą dėl jo sprendimus.

44 Antra, dėl kapitalo bendrovių akcijų ?sigijimo iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad tokie bendrovių išmokėti dividendų mokestinis vertinimas taip pat gali patekti ne tik ? SESV 63 straipsnio, bet ir ? 49 straipsnio taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *EV*, C-685/16, EU:C:2018:743, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Šiuo klausimu jau buvo nuspręsta, kad nacionalinės teisės aktai, kurie taikomi tik tokioms turimoms kapitalo dalims, kurios leidžia daryti didelį ?taką bendrovės sprendimams ir nulemti jos veiklą, patenka ? SESV 49 straipsnio, susijusio su ?sisteigimo laisve, taikymo sritį. Vis dėlto nacionalinės nuostatos, taikomos turimoms kapitalo dalims turint vienintelį tikslą – investuoti pinigų neketinant daryti ?takos ?monės valdymui ir kontrolei, turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant tik ? laisvą kapitalo judėjimą (2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *Bouanich*, C-375/12, EU:C:2014:138, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

46 Kaip priminta šio sprendimo 38 punkte, pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės aktų tikslas yra kolektyvinio investavimo subjektų pajamų, gaunamų iš investicijų ? nekilnojamąjį turtą, mokestinis vertinimas.

47 Nors pagal šiuos teisės aktus įsisteigimo laisvės srityje priskiriamos situacijos nėra pašalintos iš įvykdyto taikymo srities, šie teisės aktai taikomi investicijoms, atliktoms siekiant vykdyti finansines investicijas, neketinant daryti įtakos įmonės valdymui ir kontrolei. Todėl jie gali daryti didelį poveikį laisvam kapitalo judėjimui. Galimi tokie teisės aktų lemiami įsisteigimo laisvės apribojimai yra neišvengiama laisvo kapitalo judėjimo apribojimo pasekmė, todėl nepateisina minėtų teisės aktų nagrinėjimo atsižvelgiant vien į SESV 49 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagrindinėje byloje nagrinėjamo nacionalinio priemonės reikia nagrinėti atsižvelgiant tik į SESV 63 ir 65 straipsnius.

Dėl laisvo kapitalo judėjimo apribojimo egzistavimo

49 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad tarp SESV 63 straipsnio 1 dalyje draudžiamą laisvo kapitalo judėjimo apribojimo priemonių yra tos, kurios gali atgrasyti nerezidentus investuoti tam tikroje valstybėje narėje arba šios valstybės narės rezidentus tai daryti kitose valstybėse (2020 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Société Générale*, C-565/18, EU:C:2020:318, 22 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 36 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

50 Kalbant konkrečiai, valstybėje narėje taikomas nepalankus kolektyvinio investavimo subjektams nerezidentams pervedamų pajamų vertinimas, palyginti su kolektyvinio investavimo subjektams rezidentams pervedamų pajamų vertinimu, gali atgrasyti kitoje valstybėje narėje nei pirmoji valstybė narė įsteigtas bendrovės investuoti šioje pirmojoje valstybėje narėje, todėl tai laikoma laisvo kapitalo judėjimo apribojimu, kurį iš principo draudžia SESV 63 straipsnis (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *College Pension Plan of British Columbia*, C-641/17, EU:C:2019:960, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

51 Toks mažiau palankus vertinimas yra tuomet, kai pajamos, gautos kolektyvinio investavimo subjekto rezidento, atleidžiamos nuo mokesčio, o kolektyvinio investavimo subjektui nerezidentui taikomas galutinis mokestis prie pajamų šaltinio (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *College Pension Plan of British Columbia*, C-641/17, EU:C:2019:960, 50 punktą).

52 Šiuo atveju nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose tvirtintas nevienodas vertinimas atsižvelgiant ne į valstybę, kurioje įsisteigęs kolektyvinio investavimo subjektas, bet į šio subjekto teisinę formą. Iš tiesų tik sutartinės formos kolektyvinio investavimo subjektai gali būti atleisti nuo mokesčio šiuose teisės aktuose numatytais sąlygomis.

53 Pagal Pajamų mokesčio įstatymo 20a straipsnio ketvirtos pastraipos formuluotą sąlygą dėl fondo sutartinės formos atrodo susijusi tik su užsienio fondais. Vis dėlto, kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir Suomijos vyriausybė, investiciniai fondai ir specialieji investiciniai fondai pagal Suomijos teisę gali būti įsteigti tik sutartimi, todėl šioje nuostatoje numatytas atleidimas nuo mokesčio taikomas tik sutartinės formos kolektyvinio investavimo subjektams, neatsižvelgiant į valstybę, kurioje reziduoja šie subjektai.

54 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nacionalinės teisės aktas, vienodai taikomas kiekvienam subjektams rezidentams ir nerezidentams, gali tapti laisvo kapitalo judėjimo apribojimu. Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad net objektyviais kriterijais pagrįstas diferencijavimas faktiškai gali sudaryti nepalankias sąlygas tarpvalstybiniais atvejais (žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir

55 Taip yra, be kita ko, tuo atveju, kai pagal nacionalin? teis?s akt?, kuris vienodai taikomas ?kio subjektams rezidentams ir nerezidentams, suteikiama mokes?io lengvata tik tais atvejais, kai ?kio subjektas ?vykdo s?lygas ar pareigas, kurios d?l savo pob?džio ar *de facto* yra b?dingos nacionalinei rinkai, tod?l tik nacionalin?je rinkoje veikiantys ?kio subjektai gali ?vykdyti šias s?lygas ar pareigas, o panaš?s ?kio subjektai nerezidentai paprastai j? ne?vykdo (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 40 punktas).

56 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 53 punkte, investiciniai fondai ir special?s investiciniai fondai Suomijoje gali b?ti ?steigti tik pagal sutart?.

57 Žinoma, kadangi S?jungos teis? šiuo klausimu n?ra suderinta, valstyb?s nar?s gali laisvai nustatyti teisin? form?, pagal kuri? fondai gali b?ti ?steigti j? teritorijoje.

58 Valstyb?s nar?s, siekdamos skatinti naudotis kolektyvinio investavimo subjektais, taip pat gali laisvai numatyti speciali? šiems subjektams ir j? gautiems dividendams bei kitoms pajamoms taikom? apmokestinimo tvark? ir apibr?žti materialines ir formalias s?lygas, kuri? turi b?ti laikomasi siekiant pasinaudoti tokia tvarka (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 43 punkt? ir jame nurodyt? jurisprudencij?).

59 Be to, laisvas kapitalo jud?jimas negali b?ti suprantamas taip, jog valstyb? nar? savo mokes?i? teis?s nuostatas privalo sieti su kitos valstyb?s nuostatomis, kad visais atvejais b?t? užtikrintas apmokestinimas, naikinantis skirtumus, kuri? atsiranda d?l nacionalin?s mokes?i? teis?s akt?, nes mokes?i? mok?tojo priimami sprendimai d?l investicij? užsienyje gali tam tikrais atvejais b?ti daugiau ar mažiau palank?s arba nepalank?s tokiam mokes?i? mok?tojui (2013 m. lapkri?io 7 d. Sprendimo *K*, C-322/11, EU:C:2013:716, 80 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 72 punktas).

60 Vis d?lto, kaip savo išvados 53 ir 54 punktuose iš esm?s pažym?jo generalinis advokatas, kadangi valstyb? nar? numato mokes?i? lengvat? tam tikriems kolektyvinio investavimo subjektams, s?lygos, kuriomis ši lengvata suteikiama, neturi b?ti laisvo kapitalo jud?jimo apribojimas (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 46 punkt?).

61 Kita vertus, atsižvelgiant ? šio sprendimo 57 punkte primint? suderinimo nebuvim?, laisvas kapitalo jud?jimas netekt? savo poveikio, jei kolektyvinio investavimo subjektas nerezidentas, ?steigtas pagal jo valstyb?s nar?s teis?s aktus leidžiamos ar reikalaujamos formos, netekt? mokes?i? lengvatos kitoje valstyb?je nar?je, kurioje jis investuoja, remiantis vien tuo, kad jo teisin? forma neatitinka šioje valstyb?je nar?je kolektyvinio investavimo subjektams reikalaujamos teisin?s formos.

62 Šio vertinimo nepaneigia aplinkyb?, kad, remiantis Suomijos vyriausyb?s paaiškinimais, alternatyvi? investicini? fond?, kaip jie suprantami pagal Direktyv? 2011/61, ?steigimas Suomijoje pagal teis?s aktus yra leidžiamas ir kad šiems fondams leidžiama investuoti ? nekilnojam?j? turt?, ta?iau jiems netaikomas Pajam? mokes?io ?statymo 20a straipsnyje numatytas atleidimas nuo mokes?io.

63 Iš ties? Suomijoje ?steigti kolektyvinio investavimo subjektai gali pasirinkti teisin? form?, leidžian?i? jiems pasinaudoti atleidimu nuo mokes?io, o kolektyvinio investavimo subjektams

nerezidentams taikomos sąlygos, nustatytos į įsisteigimo valstybės narės teisės aktuose.

64 Taigi, nors sąlyga, susijusi su sutartine forma, nėra sąlyga, kuri gali atitikti tik kolektyvinio investavimo subjektai rezidentai, ji gali jiems suteikti pranašumą kolektyvinio investavimo subjektų, steigtų pagal teisės aktus, nenaudai pagal į įsisteigimo valstybės narės teisės aktus.

65 Darytina išvada, kad tokie teisės aktai gali atgrasyti kolektyvinio investavimo subjektus nerezidentus investuoti į nekilnojamąjį turtą Suomijoje, todėl jie yra pagal SESV 63 straipsnį iš principo draudžiamas laisvo kapitalo judėjimo apribojimas.

66 SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte tvirtinta, kad SESV 63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl į skirtingos situacijos gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu.

67 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktas, kaip nukrypstanti nuo pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo nuostata, turi būti aiškinamas siaurai. Todėl ši nuostata negali būti aiškinama taip, kad kiekviena mokesčių įstatymų nuostata, pagal kurią skiriami mokesčių mokėtojai dėl į skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu, automatiškai suderinama su Sutartimi (2019 m. vasario 26 d. Sprendimo *X (Tarpinės bendrovės, steigtos treiosiose šalyse)*, C-135/17, EU:C:2019:136, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

68 Iš tiesų skirtingas požiūris, leidžiamas pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą, remiantis to paties straipsnio 3 dalimi neturi sudaryti savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo. Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad toks skirtingas požiūris leidžiamas, jeigu jis susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (2019 m. vasario 26 d. Sprendimo *X (Tarpinės bendrovės, steigtos treiosiose šalyse)*, C-135/17, EU:C:2019:136, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

Dėl objektyviai panašių situacijų egzistavimo

69 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad klausimas, ar tarpvalstybinė situacija yra panaši į valstybės narės vidaus situaciją, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į tikslą, kurio siekiama aptariamomis nacionalinėmis teisės nuostatomis, į dalyką ir turinį (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

70 Be to, siekiant nustatyti, ar skirtingas vertinimas, atsirandantis taikant nagrinėjamus teisės aktus, atspindi objektyvų situacijų skirtumą, turi būti atsižvelgiama tik į atitinkamus tokiomis teisės aktais tvirtintus atskyrimo kriterijus (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

71 Nagrinėjamu atveju Suomijos vyriausybė nurodo, pirma, kad Pajamų mokesčio įstatymo 20a straipsnyje numatyto atleidimu nuo mokesčio siekiama išvengti pajamų iš investicijų dvigubo apmokestinimo ir per fondus atliktas investicijas mokesčių tikslais vertinti kaip tiesiogines investicijas. Pagal šią nuostatą mokestinis vertinimas nustatomas pagal subjekto teisinę formą ir priklauso nuo to, ar apmokestinama tiek subjekto, tiek jo savininko lygmeniu, kaip yra akciniai bendrovės atveju, ar tik savininko lygmeniu, kaip yra komanditinių ir kitų bendrijų, investicinių fondų ir specialių investicinių fondų atveju.

72 Antra, ši vyriausybė tvirtina, kad pagal teisės aktus steigtas kolektyvinio investavimo subjektas ir pagal Suomijos teisę sutartimi steigtas specialus investicinis fondas nėra panašioje

pad?tyje, atsižvelgiant ? investuotoj? apsaugos fond? bankroto atveju tiksl?, kurio siekiama Investicini? fond? ?statymu (213/2019) ir Alternatyvi? fond? valdytoj? ?statymu (162/2014).

73 Šiuo klausimu reikia pažym?ti, pirma, kad, atsižvelgiant ? tikslus išvengti pajam? iš investicij? dvigubo apmokestinimo ir mokestiniu poži?riu vertinti investicijas, netiesiogiai per fondus padarytas kaip tiesiogin?s investicijos, tai, kad kolektyvinio investavimo subjektas ?steigtas teis?s aktais, neb?tinai reiškia, kad jis atsiduria kitokioje pad?tyje nei sutartin?s formos kolektyvinio investavimo subjektas.

74 Iš ties? tokie tikslai taip pat gali b?ti pasiekti, kai kolektyvinio investavimo subjektas ?steigtas teis?s aktais, ta?iau valstyb?je nar?je, kurioje ?steigtas, jam taikomas atleidimas nuo pajam? mokes?io arba finansinio skaidrumo režimas.

75 Be to, š? aspekt? patvirtina Suomijos vyriausyb?s nurodyta aplinkyb?, kad pagal nacionalin?s teis?s aktus alternatyvaus investicinio fondo, ?steigto pagal teis?s aktus, atveju reikalaujamas pajam? apmokestinimas tiek ši? fond?, tiek investuotoj? lygmeniu, o sutartin?s formos fondo atveju apmokestinama tik investuotoj? lygmeniu.

76 Antra, d?l Suomijos vyriausyb?s argument?, susijusi? su didžiausia investuotoj? apsauga, išplaukian?ia iš investicini? fond? sutartin?s formos, reikia pažym?ti, kad nors šie argumentai patvirtina priežastis, d?l kuri? nacionalin?s teis?s akt? leid?jas gal?jo reikalauti, kad investiciniai fondai rezidentai b?t? ?steigti tokiu b?du, tokie argumentai neleidžia objektyviai atskirti sutartinio pob?džio kolektyvinio investavimo subjekt? nuo kitos teisin?s formos subjekt?, atsižvelgiant ? pagal Pajam? mokes?io ?statymo 20a straipsn? suteikiam? atleidim? nuo pajam? mokes?io.

77 Taigi reikia pripažinti, kad, kalbant apie nacionalines nuostatas, kuri? tikslas yra atleidimas nuo mokes?io, kuriuo siekiama mokes?i? tikslais suvienodinti investicijas tarpininkaujant fondui ir tiesiogines investicijas, teis?s aktais ?steigtas kolektyvinio investavimo subjektas, rezidavimo valstyb?je besinaudojantis pajam? atleidimu nuo mokes?io ar finansinio skaidrumo režimu, yra situacijoje, panašioje ? sutartin?s formos investicinio fondo rezidento situacij?.

78 Šiomis aplinkyb?mis reikia išnagrin?ti, ar pagrindin?je byloje nagrin?jamuose teis?s aktuose nustatytas apribojimas gali b?ti pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais.

D?l privalomojo bendrojo intereso pagrindo buvimo

79 Reikia priminti, kad, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, laisvo kapitalo jud?jimo ribojimas gali b?ti leidžiamas, jeigu jis pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, tinkamas siekiamo tikslo ?gyvendinimui užtikrinti ir neviršija to, kas b?tina šiam tikslui pasiekti (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C?478/19 ir C?479/19, EU:C:2021:1015, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

80 Nagrin?jamu atveju iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nuorod?, susijusi? su Pajam? mokes?io ?statymo 20a straipsnio parengiamaisiais darbais, matyti, kad min?ta nuostata buvo priimta siekiant pagerinti apmokestinimo nusp?jamum?, padidinti teisin? saugum?, panaikinti administracin? našt? ir užtikrinti neiškraipy? investicini? fond? rezident? ir nerezident? konkurencij?.

81 Suomijos vyriausybė tvirtina, kad Pajamų mokesčio įstatymo 20a straipsnyje numatytas atleidimo nuo mokesčio apribojimas sutartinės formos specialioms investiciniams fondams pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, susijusiais su mokesčio kontrolės veiksmingumo garantija ir mokesčio rinkimo užtikrinimu bei būtinybe užtikrinti mokesčio sistemos darną.

82 Ši vyriausybė pabrėžia, kad ši nuostata tiksliai ir nediskriminacinėmis sąlygomis nukrypsta nuo bendros specialiojo investicinio fondo apmokestinimo taisyklės, taip leisdamą užtikrinti mokesčio kontrolės veiksmingumą ir mokesčio išieškojimą.

83 Dėl mokesčio sistemos darnos minėta vyriausybė tvirtina, kad minėtoje nuostatoje numatytas atleidimas nuo mokesčio taikomas specialioms investiciniams fondams, kaip tai suprantama pagal Suomijos teisės aktus, ir visiems ten prilygintiems užsienio fondams. Bendrovės forma steigtas fondas prilyginamas Suomijos akcinei bendrovei, kuriai taip pat taikomas investicinis veiklos pajamų mokestis.

84 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, kad pagal teisinio saugumo principą Sąjungos teisės reglamentuojamose srityse valstybės narės teisės taisyklės turi būti suformuluotos nedviprasmiškai, kad leistų atitinkamiems asmenims aiškiai ir tiksliai žinoti savo teises ir pareigas, o nacionaliniams teismams – užtikrinti jų laikymąsi (2021 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Finanzamt für Körperschaften Berlin*, C-868/19, nepaskelbtas Rink., EU:C:2021:285, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

85 Vis dėlto, kaip savo išvados 97 ir 99 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, teisinio saugumo tikslas negali pateisinti judėjimo laisvės apribojimo. Iš tiesų, jei taip būtų, valstybės narės galėtų laisvai nustatyti tokius apribojimus, jeigu jie suformuluoti nedviprasmiškai.

86 Antra, kalbant apie tikslą užtikrinti neiškraipytą investicinio fondo rezidentų ir nerezidentų konkurenciją, pažymėtina, kad jis leidžia pripažinti, jog pagal teisės aktus steigta kolektyvinio investavimo subjektai nepalankus mokestinis vertinimas pateisinamas tuo, kad kitose valstybėse narėse šie subjektai vertinami palankiau, nei pagal sutartą steigti Suomijos investiciniai fondai.

87 Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, jog nepalankus vertinimas apmokestinant, prieštaraujantis vienai iš pagrindinių laisvės, negali būti pateisinamas kitų mokesčio lengvatų buvimu, jeigu jos egzistuoja (2014 m. spalio 9 d. Sprendimo *van Caster*, C-326/12, EU:C:2014:2269, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

88 Trečia, kalbant apie Suomijos vyriausybės nurodytą būtinybę užtikrinti mokesčio kontrolės veiksmingumą, reikia pažymėti, kad tokia būtinybė yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, galintis pateisinti laisvo kapitalo judėjimo apribojimą (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 9 d. Sprendimo *van Caster*, C-326/12, EU:C:2014:2269, 46 punktą ir 2018 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Huijbrechts*, C-679/17, EU:C:2018:940, 36 punktą). Be to, būtinybė užtikrinti veiksmingą mokesčio išieškojimą yra teisėtas tikslas, kuriuo galima pateisinti pagrindinių laisvės apribojimą (2018 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Sofina ir kt.*, C-575/17, EU:C:2018:943, 67 punktas).

89 Vis dėlto siekdamas užtikrinti mokesčio kontrolės veiksmingumą mokesčio administratorius gali reikalauti, kad mokesčio mokėtojas pateiktų rodymą, kurie, jo nuomone, yra būtini siekiant įvertinti, ar tenkinamos nagrinėjamuose teisės aktuose numatytos aptariamoms mokesčio lengvatos suteikimo sąlygos ir ar dėl to reikia suteikti prašomą lengvatą (pagal analogiją žr. 2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Persche*, C-318/07, EU:C:2009:33, 54 punktą), taip pat užtikrinti veiksmingą mokesčio išieškojimą.

90 Kiek tai susiję su administracine našta, kuri atsirastų apmokestinimo valstybės narės mokesčių administratoriui, jei mokesčių mokėtojams būtų leista pateikti informaciją, siekiant parodyti, kad minėtos sąlygos būtų vykdytos, pažymėtina, kad vien administraciniai sunkumai negali pateisinti laisvo kapitalo judėjimo kliūtis (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 9 d. Sprendimo *van Caster*, C-326/12, EU:C:2014:2269, 56 punktų ir jame nurodytą jurisprudenciją).

91 Ketvirta, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog būtų išsaugoti mokesčių sistemos darną gali pateisinti pagrindines laisvės ribojančias teisės normas (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 65 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

92 Vis dėlto, kad būtų galima remtis tokiu pateisinimu grindžiamu argumentu, pagal suformuotą jurisprudenciją reikia parodyti, jog egzistuoja tiesioginis atitinkamos mokesčių lengvatos ir jos kompensavimo konkrečiu apmokestinimu ryšys, o tokio ryšio tiesioginis pobūdis turi būti vertinamas pagal atitinkamą teisės normą tikslų (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 66 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

93 Nagrinėjamo atveju Suomijos vyriausybė neįrodė, kad sutartinės formos investiciniams fondams suteikta mokesčių lengvata buvo kompensuota konkrečia mokesetine rinkliava, pateisinančia tai, kad pagal teisės aktus steigti kolektyvinio investavimo subjektai negali pasinaudoti šia lengvata.

94 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į prejudicinį klausimą reikia atsakyti: SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos, pajamų iš nuomos ir pelno, gauto pardavus nekilnojamojo turto bendrovių pastatus ar akcijas, atleidimo nuo mokesčių galimybę numatant tik sutartinės formos investiciniams fondams, toks atleidimas nuo mokesčių netaikomas pagal teisės aktus steigtiems alternatyviems investiciniams fondams nerezidentams, nors pastarieji, kadangi steigimo valstybėje narėje jiems taikomas finansinio skaidrumo režimas, toje valstybėje narėje neapmokestinami pajamų mokesčiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

95 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos, pajamų iš nuomos ir pelno, gauto pardavus nekilnojamojo turto bendrovių pastatus ar akcijas, atleidimo nuo mokesčių galimybę numatant tik sutartinės formos investiciniams fondams, toks atleidimas nuo mokesčių netaikomas pagal teisės aktus steigtiems alternatyviems investiciniams fondams nerezidentams, nors pastarieji, kadangi steigimo valstybėje narėje jiems taikomas finansinio skaidrumo režimas, toje valstybėje narėje neapmokestinami pajamų mokesčiu.

Parašai.

* Proceso kalba: suomių.